

Ο πηλός - Του Μητροπολίτου Μάνης Χρυσοστόμου Γ΄

/ [Γνώμες](#)

Ο πηλός

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

«Έποίησε πηλόν». Καί μ' αὐτόν θεράπευσε ὁ Χριστός τόν τυφλό. Γιατί ἄραγε «πηλόν»; Τί σημαίνει ἡ κίνηση αὐτή τοῦ Χριστοῦ; Μποροῦσε μ' ἓνα λόγο Του. Μέ ἓνα ἄγγιγμά Του. Ἀπό μακρόθεν. Μέ ἄλλο τρόπο. Ὅμως «έποίησε πηλόν». Ἀπό τό χῶμα τῆς γῆς.

*

Ἡ κίνησις αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ ἔχει σκοπὸν τὴν θύμωσιν τῆς δημιουργίας καὶ πλάσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν Θεόν. Παραπέμπει ἄμεσα στό «Καὶ ἔπλασεν τὸν ἄνθρωπον χοῦν... ἀπὸ τῆς γῆς» (Γεν. 2,7). Εἶναι ἡ ὑπενθύμιση ὅτι «χοῦς ἐσμεν». Πρόκειται γιὰ τὸ ὑλικὸ συστατικὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὑλικὴ τοῦ ἀνθρώπου φύσις μὲν ὅλα τὰ ἰδιαίτερα ἰδιώματα ποῦ ἔρχονται καὶ ἐκφράζονται τὸ φθαρτὸν, τὸ εὐθραυστόν, τὸ παροδικόν, τὸ πεπερασμένον. Γι' αὐτὸ καὶ ἀποδίδεται καὶ μὲν ἄλλους ὅρους καὶ λέξεις τὸ ἀνθρώπινον σωματικὸ στοιχεῖον. Ὡς «γῆ», «χῶμα», «ἔδαφος», «χόρτος», «ἄνθος τοῦ ἀγροῦ», «σκιά», «οἰκία πηλίνῃ». Πολύ διαφωτιστικοί, ἐν προκειμένῳ, εἶναι οἱ λόγοι οἱ ἀπευθυνόμενοι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν πεπτωκότα πρωτόπλαστο Ἀδάμ ὅτι: «Γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ» (Γεν. 3,19), ἡ ὁμολογία τοῦ Ἀβραάμ «ἐγὼ δὲ εἰμί γῆ καὶ σποδός» (Γεν. 18,27), τοῦ Ἰώβ «πᾶς βροτός εἰς γῆν ἀπελεύσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη» (Ἰώβ, 34,15). Καὶ τοῦ προφητάνακτος: «Αὐτός ἐγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν» (Ψ. 103,14). Μάλιστα στὸν Ἡσαΐα παρίσταται ὁ Θεὸς μὲν, ὡς ὁ «κεραμεύς», ὁ δὲ, ἄνθρωπος ὡς ὁ «πηλός» στὰ χεῖρα τοῦ Θεοῦ Πλάστη. Ἦτοι: «Οὐχ ὡς ὁ πηλός τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσματι οὐ σύ μέ ἐπλασας; Ἦ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι οὐ συνετῶς μέ ἐποίησας» (Ἡσ. 22,16).

*

Ἀλλὰ στό θνητόν, φθαρτόν καὶ τὸ μάταιον, στὸν πηλό, ὁ Θεὸς «ἐνεφύσησεν πνοήν ζωῆς» (Γεν. 2,7), «ποιήσας αὐτόν τὸν ἄνθρωπον «κατ' εἰκόνα Θεοῦ» καὶ «καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ»». Ὁ ἄνθρωπος ἵσταται ὡς τὸ τελειότερον θεῖον δημιούργημα, ἐπιστέγασμα ὁλόκληρης τῆς δημιουργίας. Ψυχοσωματικὴ ἐνότητα, μέ ἀξία, τιμὴ, θέσις καὶ θεῖον προορισμό.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ σοφὸς Μέγας Βασίλειος θά συνοψίσῃ: «Τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ κατ' εἰκόνα Θεοῦ εἶναι τὸ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ δυνάμει, τὸ δὲ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐνεργείᾳ» (PG 30,32c).

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, μόνον «ὡς τέκνα ὑπακοῆς» ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μπορούμε νὰ συνεχίζουμε τὴν πορείαν τῆς ζωῆς μας, ὥστε νὰ βρῖσκουμε τὴν καταξίωσίν μας.

